

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 01 decembrie 2007, ora 19³⁰

Ewald Frank

Am auzit în cuvântul de introducere că cerurile spun slava lui Dumnezeu, că întreaga creație depune mărturie despre Creator. Dacă ne gândim la rezoluția din 4 octombrie 2007, din Strasbourg, învățătura despre creație nu mai trebuie predată în școli, ci în locul ei trebuie predată teoria evoluției. Hotărârea a fost luată cu o mare majoritate de voturi. Atunci ne întrebăm cât timp or să-L mai hulească oamenii pe Dumnezeu punând la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu privește aceste lucruri, dar n-o să o mai facă pentru mult timp. (Fratele Frank transmite salutări) Dr. Nbyie a sunat din Mbuji-Mayi și a spus: „frate Frank, am îngenuncheat împreună cu 2500 de frați și ne rugăm ca Dumnezeu să te binecuvânteze și să ne binecuvânteze pe noi în acest week-end”. În Africa sunt adunări mari, unele ajungând până la 2-3 sau 4 mii de oameni.

Suntem bucuroși pentru că Dumnezeu a dat harul să putem fi uniți cu toți. Am spus-o mereu că Dumnezeu a avut grijă ca Evanghelia Lui veșnică să atingă marginile pământului. Acum am o scurtă relatare despre călătoria din noiembrie, din Africa de Sud, prin Mozambic, prin Malawi. Dumnezeu are căi minunate și ne conduce în mod minunat. Și de data asta, am decolat și aterizat cu avionul de 12-13 ori. Au fost incluse orașele Pretoria, Johannesburg, Port Elisabeth, Capetown și Durban. Apoi am fost în Mozambic și Malawi. De data asta, 4 frați m-au însoțit în această călătorie. 3 au fost până la sfârșit, 4 fiind de la început până la mijlocul călătoriei. Fratele Daniel din Capetown, fratele Ngonga și fratele Moutika din Johannesburg și fratele Malcon din Durban.

De fiecare dată după aterizare, în Johannesburg, am avut un șofer foarte bun care ne-a dus la hotel și înapoi. Este vorba despre preaiubitul nostru frate Lutika, medic-șef la spitalul din Johannesburg. El a fost șoferul nostru în Johannesburg. Dumnezeu ne-a condus într-un mod puternic. Rareori am avut un șofer atât de bun, conducând atât de elegant.

Poate din cauză care are cel mai nou Mercedes. Cine știe...În orice caz, am fost foarte mulțumiți.

Avem, apoi, relatări luate de pe internet, legate de ce se întâmplă din punct de vedere politic și religios. „Într-un an – pace în Orientul Mijlociu!” Se fac promisiuni și toate vor duce la împlinirea Scripturii. 1 Tes. 5.1-3: „Când vor zice „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei”. Am auzit toți despre unirea bisericilor și despre felul cum Vaticanul își afirmă supremația față de toți ceilalți. Citesc ce scrie aici, cu litere îngroșate: „documentul de 46 de paragrafe de la Ravenna descrie pașii care urmează a fi făcuți pentru apropierea dintre biserica romană și bisericile ortodoxe”. Apoi e vorba despre primatul papal și așa mai departe. Haideți să lăsăm aceste lucruri deoparte. Totul are loc după cum a fost anunțat dinainte în Sfânta Scriptură. Timpul sfârșitului este prezent, ultima împărăție mondială se conturează. Iertați-mă, dar așa scrie în Apocalipsa 13: curva, puterea spirituală călărește fiara, puterea lumească. Nimeni nu mai trebuie să interpreteze. Trebuie doar să citești în profetul Daniel și în Apocalipsa, apoi o să ai o vedere clară, corectă și de ansamblu a lucrurilor care au loc acum.

Profetul Daniel a văzut ultimul imperiu mondial în cap. 2 și 7. A dorit să știe mai mult despre acesta și a primit mai multă informație. Noi avem această informație în Cuvântul lui Dumnezeu. Prin har, putem recunoaște timpul în care trăim, putem vedea împlinirea profeției biblice în Israel, în Orientul Mijlociu. Nu vrem să intrăm nici în aceste detalii. Timpul sfârșitului a sosit, venirea DOMNULUI este aproape. Ferice de toți cei care trăiesc acum pregătirea lor prin harul Lui, ascultând ceea ce spune Duhul Bisericilor!

Există două lucruri: vestirea Evangheliei ca mărturie tuturor națiunilor și limbilor, apoi e vorba despre mesajul divin al chemării afară și al pregătirii pentru toți cei care sunt o parte a Bisericii-Mirese a DOMNULUI. Avem, bineînțeles, mereu același subiect: revenirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Întoarcerea Mirelui ceresc pentru a-și lua acasă Mireasa pământească. DOMNUL ne-a familiarizat cu tainele Lui, ne-a trimis mesagerul Lui și mesajul, ne-a iluminat toate cuvintele

Scripturii, conducându-ne prin Duhul Sfânt în tot adevărul. El continuă să facă acest lucru.

Aș face acum remarcă următoare: ne gândim la durerea care este în inima mea și în a voastră datorită faptului că în interiorul mesajului sunt atâtea direcții diferite. Într-un singur oraș din Africa de Sud – cred că a fost Durban – sunt 11 limbi principale, diferite, care se vorbesc în acea regiune. 4 limbi sunt limbi oficiale, folosite în administrație. Dar marele necaz este că în același oraș sunt 28 de grupuri diferite. 28 grupuri diferite în cadrul mesajului. E o durere adâncă, o mâhnire pe care abia o poți suporta. Tot timpul apar frați cu așa-zise noi descoperiri, și au loc mereu noi rupturi.

Noi credem că înainte de revenirea lui Isus Hristos, credincioșii vor fi o inimă și un suflet. Înainte de ultima revărsare a Duhului Sfânt. Dumnezeu nu își va revărsa Duhul Lui Sfânt peste un talmeș-balmeș, ci peste Biserica Mireasă, care este sfințită prin Cuvânt și condusă de Duhul în tot adevărul. De aceea, cu toată slăbiciunea trupească, noi am predicat cu glas puternic Cuvântul Dumnezeului nostru care rămâne în veci.

Mi-am notat mai multe versete biblice care vorbesc despre înșelăciunea care a început în Grădina Eden și care este descrisă până în Apocalipsa 20.7-10. În toată Biblia, avem informații despre cât de important este să rămâi în Cuvântul adevărului, fără să faci compromisuri sau să ascuți răstălmăcirile. Cel care ascultă răstălmăcirile fără să se opună este automat părtaș la ceea ce i se prezintă. Știm toți că în Geneza 3 de la v. 8 la 19 avem descrierea a ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Dușmanul a venit în mod plăcut punând Cuvântul sub semnul întrebării. El încerca să o încurce pe Eva într-o discuție. Finalul dramei: despărțirea de Dumnezeu, păcat și moarte, neascultare și călcarea poruncii.

Ar trebui să citesc din Apocalipsa 20 unde scrie că Satan, înșelătorul, va fi aruncat în final în iazul de foc. Fiecare înșelăciune, fiecare răstălmăcire a Scripturii este lucrarea Diavolului, indiferent de persoana prin care vorbește sau scrie. Tot ce nu este Cuvânt original al lui Dumnezeu vine de la Dușman. Dumnezeu este numai în Cuvânt. Aici, la sfârșitul timpului, se va întâmpla. Apoc. 20.10: „Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și profetul mincinos”. Bineînțeles că ei aparțin unul de celălalt! Diavolul și

ceilalți doi sunt din același grup. Apoi scrie: „Și vor fi muncitori zi și noapte în vecii vecilor”. Acolo este locul lor. Lucrul cel mai rău este că toți cei care au fost înșelați de ei, vor fi și ei acolo. Vor fi acolo unde este înșelătorul principal, Satan. Toți cei care au fost sub influența lui vor fi acolo unde este el. Toți cei care sunt sub influență divină vor fi acolo unde este DOMNUL nostru.

Ioan scrie: „noi suntem în Cel ce este adevărat, în Fiul Lui, Isus Hristos, și El este Cuvântul, El este viața veșnică”. În Isaia 3.12 scrie: „Poporul meu, cărmuitorii tăi te duc în rătăcire, și pustiesc calea pe care umbli!”. Dumnezeu a pregătit un drum pe care trebuie să umblăm. Apoi scrie: „poporul Meu”. Nu alt popor, ci poporul lui Dumnezeu. „Poporul Meu, conducătorii tăi sunt înșelători și au distrus calea pe care umbli”. Acum înțelegem promisiunea: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea”. Învățătorii Scripturii au distrus calea lui Dumnezeu, au chiar încuiat ușa către cer, așa cum a spus DOMNUL, ei înșiși nu au intrat și nici pe cei care doreau să intre nu i-au lăsat.

În Matei 11.9, DOMNUL spune cine era Ioan și ce cuvânt i se potrivea. Iubiți frați și surori, este foarte important să cercetăm Scripturile și să vedem pe ce cale a mers poporul lui Dumnezeu în trecut, pentru a ști cum arată calea Lui azi și ce fel de cale merge El cu noi, azi. În Ieremia 23.13b scrie: „au profețit pe Baal, și au rătăcit pe poporul Meu Israel!”. Dacă lumea întreagă este dusă în rătăcire, noi nu putem schimba asta, dar poporul lui Dumnezeu nu trebuie dus în rătăcire. Poporul lui Dumnezeu este rânduit să fie condus de Duhul în tot adevărul și să umble în Cuvântul adevărului, să fie găsit în adevăr când DOMNUL se întoarce. Nici profeția nu a avut loc în Numele DOMNULUI, ci în numele lui Baal. Ce să caute în mijlocul poporului lui Dumnezeu o profeție care nici măcar nu e făcută în Numele DOMNULUI?!

Se poate citi mai departe. Ei au profețit după dorința inimii lor, nu le-au fost de nici un folos poporului, ci i-au întărit în lucrările lor pe acești lucrători răi. Ezechiel 13.10: „Lucrurile acestea se vor întâmpla pentru că ei rătăcesc pe poporul Meu, zicând: „Pace!” când nu este pace”. Azi, toată lumea religioasă vorbește despre mântuire. Dacă ne gândim la ultimul anunț al Vaticanului, acesta spune că numai în legătură cu biserica Romei pot celelalte biserici să obțină mântuirea deplină.

Imaginați-vă! Astfel, toate se întorc în sânul mamei lor, toate bisericile-fiice se întorc în sânul mamei lor ca să primească mântuirea bisericii de la Roma. Noi avem nevoie de mântuirea lui Dumnezeu care a fost dată omenirii numai în Isus Hristos, dar toți trebuie să o primească în dar. De aceea, are loc proclamarea glorioasei, veșnicei și mântuitoarei Evanghelii a lui Isus Hristos. Accentul este pus pe faptul că nu există mântuire în nimeni altul decât în Cel în care Dumnezeu ne-a dat mântuirea. Și Acesta este Isus Hristos, DOMNUL nostru.

În profetul Mica, cap. 3.5 citim: „Așa vorbește DOMNUL despre profeții care rățesc pe poporul meu”. Trebuie să te gândești la asta. Profeții au fost trimiși de Dumnezeu ca să aducă voia lui Dumnezeu poporului lui Dumnezeu, să cheme poporul înapoi la Dumnezeu. Ei erau gura lui Dumnezeu, pentru că întotdeauna Dumnezeu și-a descoperit Cuvântul profeților și a spus în...Mica? Voi cunoașteți toți Sfânta Scriptură, e Amos 3.7: „Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi, profeți”. Apoi DOMNUL trebuie să spună așa cum scrie aici. „Așa vorbește DOMNUL despre profeții care rățesc pe poporul meu”. Citim în Matei 24.4: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva”. Foarte important. Trebuie ca toți să o luăm la inimă în toată lumea. „Cuvântul Tău este o candelă pe cărarea mea, o lumină pentru picioarele mele” „Dacă Cuvântul Tău nimic n-ar prețui, credința mea cum ar viețui? Nu-mi pasă de lumi – o mie – Cuvântul Tău de-l împlinesc, mă-nvie”. Așa spune un poem german. Apoi, în 2 Corinteni 11, cuvântul foarte cunoscut fiecăruia dintre noi: „Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui”. Înșelare, amăgire. La început a fost o amăgire și va fi până la sfârșit, până când lumea întreagă va cădea pradă înșelătoriei. Numai turma aleasă rămâne, ei Dumnezeu i s-a putut descoperi, i-a putut vorbi. Ei au teama de Dumnezeu în inimă pentru a crede fiecare cuvânt, pentru a-l respecta așa cum este scris.

Cel mai mizerabil lucru pe care cărturarii i l-au făcut DOMNULUI nostru este scris în Matei 27.63, când marele preot și cărturarii L-au numit pe DOMNUL nostru „înșelător”. Și acest lucru doare. Toți înșelătorii și amăgitorii i-au prigonit pe adevărații apostoli și profeți, numindu-L „înșelător” chiar și pe DOMNUL nostru. O puteți citi

în Matei 27.63, unde oamenii din acea vreme L-au acuzat pe DOMNUL că este „înșelător”, deși ei erau înșelătorii, și nu au crezut Cuvântul, respingându-L pe DOMNUL după cum scrie: „a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit”.

Dar asta nu e destul. În 2 Corinteni 6 ajungem la punctul important. În 2 Corinteni 6 avem chemarea afară a Bisericii Mirese, a celor aleși, și chiar în acest capitol slujitorii lui Dumnezeu sunt acuzați că sunt înșelători. Să citim din 2 Cor. 6.7-8: „prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe care le dă neprihănirea, în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul”. „Înșelători” în ochii învățaților în Scripturi și ai fariseilor, dar adevărați înaintea lui Dumnezeu, în Cuvânt, adevărați în vestire. V. 9: „ca niște necunoscuți, măcar că suntem bine cunoscuți; ca unii care murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcar că nu suntem omorâți, ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile”. Da, și Pavel a fost trist.

Apoi vine v.14, în care este vorba despre porunca de a ieși afară și a sta departe de orice fărădelege. 2 Cor. 6.14: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege?”. Aici avem o afirmație foarte importantă pe care trebuie să o ducem în Matei 7.23, unde DOMNUL îi respinge pe făcătorii de minuni, numindu-i „lucrători ai fărădelegii”. Acest cuvânt îl ducem în 2 Tes. 2 unde se vorbește despre „omul fărădelegii”, „omul păcatului”. Apropos, despre acest om al fărădelegii, Martin Luther a scris un cuvânt foarte dur.

Mergem în Matei 7.23, unde este vorba despre cei pe care DOMNUL trebuie să îi respingă, care aveau o listă întregă: „Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege”. Carismaticii au aceleași învățături, fie despre Dumnezeire, botez, sunt toți pe aceeași cale, privind spre Roma. Dacă privim cu atenție ce scrie aici, unele lucruri ar fi putut ieși din gura unui predicator penticostal. Atât de elegante sunt unele pasaje care vin din Vatican, încât uneori nici chiar un predicator penticostal nu ar fi putut

să le spună mai bine. De ce? Ca toți, de la primul până la ultimul să aibă impresia că totul este în voia lui Dumnezeu. „Întoarceți-vă, și apoi o să mai vedem noi.” Noi avem harul lui Dumnezeu de a auzi ultimul mesaj divin de chemare afară și de pregătire. S-o audă toți, în lumea întreagă: noi suntem de acord cu Dumnezeu și rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu.

Aici ne este arătat modul în care stau de fapt lucrurile cu frații noștri care se întorc de la Cuvânt, care îl pun deoparte. De exemplu, ei pretind că revenirea DOMNULUI a avut loc, neștiind că prin aceasta se pun pe ei înșiși pentru totdeauna de partea Antihristului. V-o citesc. Azi am adus înadins cu mine Biblia în limba engleză. În noua noastră ediție e scris exact, ca și în germană. În 1 Ioan 4 avem următoarele cuvinte începând cu versetul 2: „Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh, care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu”. Aceasta este trecut, a avut deja loc, s-a împlinit. Cuvântul s-a făcut trup, Fiul lui Dumnezeu s-a născut și a venit în lumea aceasta. Apoi, în 2 Ioan 7 scrie: „Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul”. E la timpul viitor. În același fel scrie în biblia engleză, în noua ediție. V-o citesc, și toți frații din întreaga lume o pot citi, dacă au aceeași versiune King James. 2 Ioan 7: „for many deceivers are entered into the world who confess not that Jesus Christ cometh into the flesh”. E la timpul viitor.

Aici este lucrul care trebuie accentuat: toți frații din cadrul mesajului care pretind că DOMNUL a revenit în 1963, sunt posedați. Ei au același duh pe care îl are Antihristul, și nu au produs altceva decât confuzie. Același Isus care s-a înălțat trupește la cer, va veni în același fel cum s-a înălțat. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru asemenea versete biblice care ne arată cu o autoritate divină, cu un absolut divin, că oamenii care învață că Hristos s-a întors, că scaunul harului a devenit scaun de judecată, că DOMNUL coboară de câteva decenii pentru a fi odată aici. Nu. Biblia spune că va avea loc într-un ceas, într-o singură zi, și de aceea scrie că „ziua și ceasul nu le cunoaște nimeni”. Nu scrie că nimeni nu cunoaște generația, deceniul sau luna, ci „ziua și ceasul”.

Am imprimat cel puțin 16 versete. Am vorbit despre ele și ultima dată. 16 versete biblice care vorbesc direct despre revenirea trupească a lui Isus Hristos. Fie ca toți frații de pretutindeni care slujesc cu Cuvântul să audă acest lucru. În toate aceste versete este scris cuvântul „parousia”. Am și 16 versete din Faptele Apostolilor în care se vorbește despre venirea apostolilor într-un oraș. Fapte 8.15, de exemplu: „Aceștia au venit la Samariteni, și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt”. După *parousia* lor. S-au rugat pentru credincioși la venirea lor. 16 texte referitoare la revenirea lui Isus Hristos. Să citim doar câteva. Fapte 13.5: „Ajunși la Salamina, au vestit Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile Iudeilor”. Aici este scris cuvântul grecesc *parousia*. După venirea lor acolo, au predicat Cuvântul. Fapte 14.27: „După venirea lor, au adunat Biserica”. După *parousia* lor, după venirea lor fizică, nu o descoperire, nu o învățătură, nu o iluzie, ci au venit personal acolo și au adunat biserica.

Am scos aceste texte biblice din calculator. 16 dintr-un loc și 16 din alt loc. Totul este în concordanță. Dacă în Matei 24.3 scrie: „care este semnul venirii Tale și care este semnul *parousiei* Tale?”. Sunt atâtea grupări diferite care se numesc *învățătura parousiei* ei pretinzând că Isus Hristos a revenit deja, și că este prezent aici în Duhul. E un duh antihrist! S-o audă toți în lumea întreagă! La Dumnezeu nu există compromisuri. Oricine nu mărturisește că Isus Hristos se întoarce trupește și că îl vom vedea așa cum este, și că vom fi schimbați în chipul Lui, acela este sub influența duhului antihrist. Se continuă aici. Matei 24.27: „Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea (*parousia*) Fiului omului”. Da. Avem toate versetele biblice pe care le putem citi.

1 Tes. 4.15: „care vom rămâne până la venirea DOMNULUI, la *parousia* DOMNULUI”. Ce vor acești frați? Cu ce drept se strecoară ei în Biserica chemată afară pentru a aduce învățăturile lor în ea sub influența lor falsă? Acest timp s-a terminat. Acesta este ceasul lui Dumnezeu, timpul lui Dumnezeu în care Cuvântul adevărului este singura unitate de măsură. Tot ce nu este biblic, nu este biblic, și ce nu este corect, nu este corect.

Lucrul rău este acesta pe care îl repet acum: 2 Ioan 7: „Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori, care nu mărturisesc că Isus Hristos

vine în trup. Iată amăgitorul, iată Anticristul!”. Se aude despre amăgitori, dar aici sunt descriși. Știm noi cât de departe merge apostolul Ioan aici? Citiți împreună cu mine în v.8: „Păziți-vă bine să nu pierdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină”. Apoi vin versetele 9 și 10 ca un ciocan sau ca o sabie a Duhului care pătrunde și departe sufletul și duhul, încheieturile și măduva: „Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Hristos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul”. Are închipuiri, dar nu pe Dumnezeu. Nici un compromis! Este imposibil! Cum ar putea Dumnezeu să amestece lucrurile? Este imposibil! „Nu Îl are pe Dumnezeu!”. Cine rămâne în învățătura aceasta, îl are pe Tatăl și pe Fiul. Aleluia!

În v. 10 vine ciocanul: „Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta” - învățătura că Isus Hristos, care a înviat trupește, care a mâncat după înviere cu ucenicii Lui, care a fost cu ei 40 de zile, i-a dus în Betania, și-a întins mâinile și i-a binecuvântat conform Luca 24.50,51, și a fost ridicat la cer. Același Isus se va întoarce. Așa scrie în Fapte 1.9-11, și așa o credem prin convingere, din toată inima noastră. Deci, dacă vine cineva la voi și nu vă aduce această învățătură, să nu îl primiți în casă, nici să nu-i urați „bun venit”. De ce? Pentru că făcând așa îl sprijiniți, îl întăriți în faptele sale, în gândirea lui. V. 11: „Căci cine-i zice: „Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele”. Nu există ceva de genul „dragă frate, scumpe frate...”. Adevărul este adevăr și ce este drept este drept. Și Ioan scrie că nicio minciună nu vine din adevăr. Adevărul a fost și va rămâne adevăr pentru totdeauna, iar minciuna a fost răstălmăcirea și va rămâne așa până la sfârșit.

Să o spunem odată pentru totdeauna fraților noștri de peste tot: Sfânta Scriptură ne dă informație despre toate lucrurile, în ea avem învățătura completă despre fiecare subiect. Pentru mine este foarte trist. Privesc înapoi la mai mult de 40 de ani în slujba DOMNULUI. În total sunt mai mult de 50 de ani în slujba DOMNULUI. Răspândirea scumpei Evanghelii, vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, datorită unei chemări divine. Apoi vine toată mâhnirea la vederea și auzirea tuturor distrugerilor cauzate de frați, care nu au nicio chemare, nicio descoperire, și care se gândesc că ar fi ceva.

Frați și surori, îi mulțumim DOMNULUI Dumnezeu că El își cheamă Biserica afară, că o spală în sângele Mielului, o sfințește în Cuvânt, fiind găsită în noul legământ. Dumnezeu a făcut un nou legământ cu noi. Să o spunem deschis și răspicat: Dumnezeu nu ne-a chemat afară din toate aceste rătăcirii ca să ne aducă înapoi în alte rătăcirii. Dumnezeu ne-a chemat afară cu o poruncă sfântă: „de acum înainte, să nu mai atingeți ce este necurat, și numai după aceasta veți fi fiii și fiicele Mele”. Să aducem totul înapoi în Cuvânt. Să spunem și acest lucru liber și deschis: nimeni nu are voie să pună un cuvânt împotriva altui cuvânt. Mi-am notat un exemplu. În Ioan 13.37 DOMNUL i-a vorbit lui Iuda: „ce ai de făcut, fă repede!”. Iar cine citește în Luca 10.37, acolo i se spune unui cărturar: „Du-te și fă la fel!”. Dar aceste lucruri sunt scrise în două legături total diferite. Nu au nimic comun. Nu au nicio legătură unul cu altul.

Oamenii pun laolaltă lucruri care nu aparțin unul de altul. Când DOMNUL i-a spus lui Iuda: „du-te și fă repede ce ai de făcut!”, este un lucru, dar este o legătură cu totul diferită. Satan a intrat în el, a fost rânduit să fie un vânzător și ar fi fost mai bine ca să nu se fi născut. Așa spune Scriptura. Noi recunoaștem că Dumnezeu are un plan de mântuire și a trebuit să fie așa. Acum, ne întoarcem la ce trebuie spus. Sarcina noastră înaintea Dumnezeului Atotputernic este să nu predicăm nimic altceva decât adevărul, iar afirmațiile fratelui Branham să le păstrăm în echilibru, fără să le scoatem din context, ci lăsându-le acolo unde sunt. Am mai spus în acest loc că oricine lasă predicile așa cum au fost predicate și scrise, nu va avea nicio problemă. Dar oricine citește o broșură din care mai multe subiecte au fost extrase și unde citatele sunt scoase din context, atunci se poate face orice. „Du-te și fă la fel”, și lucruri groaznice se întâmplă. Totul trebuie adus înapoi în Sfânta Scriptură, înapoi în Cuvântul lui Dumnezeu.

Lucrul cel mai important, pe care l-am și menționat, este că amăgitorii – închipuiți-vă acest lucru: niște oameni stăteau în fața mea și spuneau că DOMNUL a revenit și se bucurau, râdeau, zâmbeau. Unul vorbea, celălalt râdea puțin și spunea mereu „amin”, iar celălalt spunea și el „amin” și zâmbea. Nu e nimic, absolut nimic pentru care să zâmbești. Când vine vorba de adevăr, de DOMNUL nostru, atunci nu există nici un

compromis și nu e permis să râdem. E necesară o teamă sfântă. Cuvântul lui Dumnezeu desparte. Acești frați, așa-ziși frați, aduc mesajului un renume rău prin răstălmăcirile lor.

Dați-mi voie să spun asta cu toată dragostea: Dumnezeu nu depinde de mine. Nu scrie că mesagerul nu se va întoarce gol, ci că Cuvântul nu se va întoarce gol. Cu mesagerul pot face ce doresc, îl pot lovi cu pietre, îl pot omorî, îl pot defăima, îl pot acuza în mod neîntemeiat. Nu mesagerul se va întoarce cu rodul, ci Cuvântul se va întoarce cu toți aceia în care a putut îndeplini scopul cu care Dumnezeu l-a trimis. Atunci totul s-a meritat. Ce fac ei cu mine este un lucru, dar ce face Dumnezeu prin Cuvântul Lui în cei care îl cred este un lucru total diferit. Noi nu privim la noi și la ce spun oamenii. Eu nu mă potrivesc cu acești oameni, nu mă potrivesc în niciuna din aceste direcții. Și oricât de diferite ar fi aceste direcții, când e vorba de a fi împotriva mea, ei sunt o inimă și un suflet. Dar oricum ar fi, bucurați-vă în DOMNUL, iarăși zic, bucurați-vă!

Partea ne-a căzut nouă. Oricine citește în Evrei, va afla că profeții au fost prigoniți și uciși, dar mesajul dat lor împlinește până azi scopul pentru care l-a trimis Dumnezeu. La fel este cu fratele Branham și slujba lui. DOMNUL l-a luat, dar Cuvântul pe care DOMNUL i l-a descoperit, mesajul încredințat lui premerge a doua venire a lui Hristos, după cum a spus atunci DOMNUL. Iar dacă mă folosește pe mine sau pe alți frați, atunci e în regulă. Mai spun o dată: nu mesagerul se întoarce cu roadele, ci Cuvântul minunat, Cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-am auzit, crezut și primit. Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis. La fel este în timpul nostru.

Haideți să facem un sumar al lucrurilor despre care am vorbit azi. Am spus-o deseori că este vorba despre chemarea afară a Bisericii Mirese, despre conformarea în toate punctele cu Dumnezeu și Cuvântul Lui. Pavel i-a spus lui Timotei să vegheze asupra învățăturii, ca nimic străin, nicio învățătură străină să nu apară, ci ca Biserica să rămână în adevărata învățătură care ne-a fost lăsată în Sfânta Scriptură, ajungând prin asta la unitatea în credință. În 1 Cor. 12 Pavel privește Biserica ca pe Trupul DOMNULUI. 1 Corinteni 12.12-13: „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădulele trupului, măcar

că sunt mai multe, sunt un singur trup, – tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh”. Adăpați de un singur Duh.

Frați și surori, dorința noastră sinceră este ca noi, ca Biserică, să ajungem în punctul în care Duhul să vină peste noi, să ne primim unii pe alții cum ne-a primit Dumnezeu în Isus Hristos, să ne ducem până la capăt mântuirea cu frică și cu tremur. Nu mântuirea altuia, ci a noastră personal, să o ducem până la capăt cu teamă și cu tremur. Atunci am făcut-o fiecare, și suntem mântuiți în frica de Dumnezeu. Sunt descrise, apoi, toate slujbele și darurile

din Biserică, dar mereu este vorba despre același Duh. Fie ca azi să le fie spus tuturor fraților slujitori: dacă Dumnezeu v-a pus într-o slujbă în Biserică, acea slujbă va sluji la zidirea Bisericii, așa cum scrie în Efes. 4.11, că Dumnezeu a pus diferite slujbe în Biserică pentru zidirea Trupului lui Hristos. Atunci învățătura biblică va fi păzită, și nici un vânt de învățătură nu mai bate pe acolo, ci Duhul se mișcă și lucrează în mijlocul nostru și toate vor avea loc într-o ordine divină.

DOMNUL va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură, care este în acord cu El și Cuvântul Lui, va avea o biserică care va avea parte de desăvârșire. Să înaintăm cu răbdare, pentru că știm că DOMNUL își va sfârși lucrarea Lui. Nu este altă cale. Dumnezeu și-a asumat răspunderea pentru desăvârșirea Bisericii Lui. Așa cum El, în calitate de Creator, poartă răspunderea pentru toată creația chiar până în ziua de azi, așa are responsabilitatea pentru toți mântuiții ca Mântuitor. În calitate de Cap al Bisericii El răspunde de întregul Trup, pentru întreaga Biserică. Datoria noastră este să ne încredem în El, să umblăm pe căile Lui, în ascultare, ca voia Lui să se facă cu noi și în noi, să spunem ca și Răscumpărătorul „mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis”.

Ajungem la punctul important: să nu mai fie nicio cale și nicio voie proprie, ci Tu să ai calea Ta, DOAMNE. Să mergem înainte, nu fiți descurajați! Suntem încă în acest trup pământesc, dar acesta este doar un cort pe care îl vom dezbrăca. Ceea ce este important este inima, credința, descoperirea pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Lui. Din punct de vedere pământesc, nu ne deosebim de ceilalți, mâncăm și bem... Firește,

viața este așa cum este, dar în inimile noastre suntem legați cu Dumnezeu. Apoi, DOMNUL nostru spune: „Voi nu sunteți din această lume așa cum nici Eu nu sunt din această lume”. Apoi, El spune: „Eu mă duc la Tatăl, Mă duc să vă pregătesc un loc. Eu Mă duc la Tatăl Meu și la Tatăl vostru” . Ioan 20:17. Apoi, este scris: „Eu voi face de cunoscut Numele tău fraților Mei”. Iubiți frați și surori, avem făgăduințe minunate, care s-au adevărit deja și ce nu a devenit încă realitate va deveni într-o bună zi. Noi putem conta pe asta.

Așa cum am mai citit, înșelătorii au distrus calea, deși au profetit. Ei pot arăta și enumera totul. Dar, prin faptul că predică Cuvântul adevărului este legitimat un adevărat slujitor al lui Dumnezeu! Nu deviază la dreapta sau la stânga, ci dă slava numai lui Dumnezeu și aduce totul înapoi în Scriptură. Și apoi se împlinește ceea ce este scris în 2 Ioan 2. Poate ar trebui să citim și versetul 1, partea a doua: „Și nu numai eu, ci toți cei ce cunosc adevărul, pentru adevărul acesta care rămâne în noi, și care va fi cu noi în veac”. Nu este vorba doar despre un adevăr pe care îl auzim, ci de adevărul care rămâne în noi. „Tată, Tu în Mine și Eu în ei, ca să putem fi una.” Pentru „toți cei ce cunosc adevărul, pentru adevărul acesta care rămâne în noi, și care va fi cu noi în veac”. Aș fi vrut să spun că va fi cu noi în veșnicie.

La fel de sigur noi suntem în Dumnezeu, nu în noi, ci în El, El Însuși fiind Adevărul, în El care este Cuvântul, în El avem siguranța în veșnicie. Când Înșelătorul va fi aruncat în iazul de foc, când nimic din tot ce este astăzi nu va mai fi aici, atunci noi vom fi cu Dumnezeu în slavă și ne vom bucura de lucrarea desăvârșită de răscumpărare. Vom proslăvi sângele Mielului, Îi vom mulțumi lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui și Îi vom mulțumi pentru descoperirea pe care ne-a dat-o prin Duhul Său și care ne conduce în tot adevărul.

În acest loc, în toată Europa și în toată lumea, adevărata și clara propovăduire este necesară până la marginile pământului și toți care sunt din Dumnezeu vor asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Ce a spus DOMNUL nostru în Ioan 8? „Voi nici nu puteți asculta vorbirea Mea.” Ei nici nu pot asculta, ei nici nu ascultă deloc. Sunt frați și în timpul nostru care nu vor să asculte nimic. Ei au mers deja așa de departe. O mai spun o dată în încheiere: este vrednic de a fi lăudat harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit

de a rămâne în Cuvânt, de a respecta Cuvântul și de a fi călăuziți de Duhul Sfânt în tot adevărul.

Noi trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru acest mare privilegiu pe care El ni l-a acordat în acest timp. Voi știți că noi am primit și am crezut Cuvântul DOMNULUI. El ne-a fost descoperit prin har. Doar ce spune Scriptura despre revenirea DOMNULUI, așa cum se va întâmpla și ceea ce se va întâmpla. Ce este mai frumos este scris în 1 Tesaloniceni 4: DOMNUL Însuși va coborî cu o trâmbiță și cu glasul unui arhanghel. DOMNUL Însuși, nu o învățătură, nu o descoperire, ci DOMNUL Însuși va coborî. Când are loc aceasta, cei adormiți în Hristos vor învia spre neputrezire. Așa cum a scris Pavel în 1 Corinteni 15: „Trupul este semănat în putrezire, și înviază în neputrezire”. Așa va fi la revenirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Și noi, care încă mai suntem pe acest pământ, vom fi transformați într-o clipeală de ochi și, împreună cu cei înviați din morți, vom fi luați sus, răpiți în nor, așa cum este scris în 1 Tesaloniceni 4. Cine este acel om de pe pământ care vrea să pretindă că acest eveniment a avut deja loc? Cine vrea să-și asume această responsabilitate?

Frați și surori, încă o dată, mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu pentru această Evangheligie glorioasă și veșnică! Am o singură întrebare: Iubiți voi Cuvântul lui Dumnezeu? Aceasta este, de fapt, legătura lui Dumnezeu cu noi. Noi vorbim cu Dumnezeu prin rugăciune, dar, prin Cuvântul Lui, Dumnezeu ne vorbește în mod direct. Așa cum noi comunicăm unii cu alții prin cuvinte, așa și Dumnezeu ni se adresează prin Cuvântul Său. Noi cu toții am înțeles-o prin credință, pentru că aceasta era întrebarea DOMNULUI nostru: Ați înțeles voi toate acestea? Și ucenicii au spus: Da, DOAMNE! Și El a spus: „Gospodarul este un om care scoate din vistieria lui lucruri vechi și noi”.

Așa facem și noi, luăm Vechiul și Noul Testament și pregătim masa pentru poporul lui Dumnezeu în prezența dușmanilor noștri care nu ne înțeleg și ne acuză până în ziua de astăzi. Noi ne bucurăm mult că DOMNUL ne-a ajutat în Ziua Mântuirii și că ne-a binecuvântat, ne-a primit și ni s-a descoperit. Frați și surori, putem spune cu adevărat că Dumnezeu a făcut mari lucruri în noi! Doar Lui Îi dăm slava și pentru

aceasta ne ridicăm acum. Amin! Ne ridicăm și Îi mulțumim DOMNULUI împreună. Frate Russ, te rog vino să-I mulțumim DOMNULUI!

Iubite DOMN, îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, pentru lucrarea Duhului Tău sfânt, Tu să ai calea Ta în inimile noastre, în toate neamurile și limbile, binecuvântează peste înțelegerea noastră. Ție, Dumnezeului Atotputernic, îți mulțumim! Aleluia! Aleluia! Cântăm *O, este numai Isus!*

Iubiți frați, am înțeles noi ce s-a spus în Matei 13? DOMNUL, ca Fiul Omului, seamănă sămânța bună. Dușmanul vine după aceea și se ocupă cu semănarea propriei semințe în timp ce oamenii dorm. Haideți să îi mulțumim lui Dumnezeu pentru marele privilegiu că sămânța Cuvântului a fost pusă în inima noastră. Și așa cum pântecul se închide când sămânța intră în el, la fel inima noastră s-a închis și nicio sămânță nu mai intră în inima noastră, numai Cuvântul care rămâne în veci. Așa cum Răscumpărătorul a fost Cuvântul făcut trup, suntem noi acum Cuvântul făcut trup. Toate făgăduințele din Cuvânt devin realitate în Biserica Mireasă. Spuneți „amin”! Aleluia!

Credinciosule DOMN și Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul lui Israel, Tu ai devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Primește rugăciunile noastre de mulțumire, primește închinarea noastră. Iubite DOMN, noi am înțeles ce ai spus Tu femeii de la fântână: „femeie, vine ceasul și acum a și venit, când închinătorii adevărați nu se vor închina nici pe munte, nici în Ierusalim, ce se vor închina în Duh și Adevăr”. DOAMNE iubit, Tu ai dăruit har, Tu ai o turmă pe pământ, răscumpărată prin sângele Mielului, împăcată cu Dumnezeu prin Isus Hristos, înviată cu El la o nouă viață. Dăruiește har ca să se îplinească Romani 14, că nimeni nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Dacă trăim, pentru DOMNUL trăim, dacă murim, pentru DOMNUL murim. Fie că trăim sau murim, noi suntem ai DOMNULUI.

Dumnezeule mare, Îți mulțumim încă o dată împreună și ridică-ți fața peste poporul Tău de pe tot pământul. Binecuvântează în special în Chile, binecuvântează peste tot pământul unde oamenii ascultă și văd, binecuvântează-i pe frații și surorile de pe întreg pământul. În grija Ta lăsăm și cererea făcută de fratele Schmidt, îngrijește-te ca Cuvântul Tău să fie difuzat la o oră potrivită ca să poată fi ascultat de oameni. Toate le

punem înaintea Ta și îți mulțumim că ni l-ai dat și pe fratele Russ. Îți mulțumim pentru toți frații care slujesc Cuvântul și care sunt azi aici, binecuvântează-i și fii cu ei, binecuvântează pe toți frații slujitori de pe întregul pământ. Îți mulțumim pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus!
Amin!